

тици на день. Приготовленията били къмъ своя край. Момчета били вече пристигнали и се събрали въ чифлика Петрушанъ. Веднага се заловили за работа: кърпили каишкитѣ на чантитѣ, чистили купенитѣ пушки. Престояли тамъ 24 часа. Тукъ били и войводитѣ. Секретарьтъ — Ванката Райовъ (Иванъ Христовичъ) преброилъ всички момеета, които били 124.

Числото на юнацитѣ, споредъ разнитѣ автори и въ спомена на съучастницитѣ се дава най-различно. Зах. Стояновъ, Четитѣ въ България, стр. 242—246, публикува списъкъ на 110 души, споредъ запискитѣ на П. Хитовъ; Ил. С. Бобчевъ, По кървавитѣ дири, стр. 112—115 публикува имената на 122 момчета; Г. Г. Димитровъ. Княжество България, ч. II, стр. 290—291, посочва 115 души; Пан. Хитовъ, Моето пжтуване по Стара-планина и животътъ на нѣкои стари и нови войводи, подъ редакцията на Л. Каравеловъ, съ уводъ отъ проф. д-ръ Ст. Младеновъ, София, 1934. стр. 102—105 дава имена на 110 момчета, които погинали въ 1868 г.; Д-ръ С. Табаковъ, История на градъ Сливенъ, томъ II, стр. 206 пише, че били 128 души; споредъ турскиятъ историкъ Ахмедъ Рефикъ, който публикува доклада на Мидхадъ паша до Високата порта отъ старитѣ турски архиви въ Цариградъ, въ статията си *La révolte Bulgare en 1868*, въ